

Europa må have en New Deal i Roosevelts tradition

12. nov., 2016 – Fortvivlelse og raseri blandt mange gennemsnitlige amerikanere over, at deres etablerede eliter har bragt Trump ind i det Hvide Hus, i en populistisk bølge, der ikke er helt forskellig fra det, der skete i mange lande under den Store Depression for 80 år siden, skriver Tysklands *Der Spiegel* i en analyse af det amerikanske valg. Forfatteren, **Thomas Fricke**, siger, at den samme tendens også er på dagsordenen i Europa, hvor Merkels og Schäubles »stabilitetsmasochisme« [sic] hersker, men faktum er, at krisens årsager ikke er blevet fjernet, kun dens symptomer. Tyskland og Europa kan lære af FDR's fremgangsmåde med New Deal: Han støttede taberne for datidens finanssammenbrud, og han mobiliserede økonomien i tre, på hinanden følgende, New Deals:

✘ Den første Deal fra 1933 og fremefter, gav beskæftigelse til 3 millioner amerikanere inden for genplantning af skov, byggeri af dæmninger og udbedring af veje og jernbaner. Landmænd fik penge til at ansætte lærere, og til jobs inden for byggesektoren, og elværker blev bygget.

I 1935 fulgte det andet program med ny lovgivning, især inden for sociale programmer.

Den tredje New Deal fra 1937 og fremefter fastlagde minimumslønnen og lancerede flere jobskabelsesprogrammer.

Fricke bemærker, at det er sandt, at de største, politiske omvæltninger i år har fundet sted med Brexit-afstemningen i U.K. og med præsidentvalget i USA – dvs., i lande, hvor det frie markedsdogme har forårsaget den største ødelæggelse gennem virkningerne af globalisering. Men de kontinentaleuropæiske lande, hvor dette dogme er knapt så

etableret, er imidlertid ikke sikret mod samme form for politiske chok. Roosevelt, skriver Fricke, havde ikke engang så stor succes, men han satte en stopper for »vanviddet med en afsindig globalisering og med et liberaliseret finanssystem«, hvilket lykkedes med at stoppe hans tids højrefløjspopulister. Det samme må ske i Europa, med en spektakulær investeringskampagne, for ligeledes at stoppe populister. Hvis dette ikke sker, vil de næste politiske chok med sikkerhed finde sted i Frankrig og Italien, og måske også i Tyskland. Tiden er ved at rinde ud, advarer Fricke.

<http://www.spiegel.de/wirtschaft/soziales/europa-braucht-einen-new-deal-nach-dem-donald-trump-schock-a-1120757.html>

Tysklands Willy Wimmer: Trumps valgsejr forhindrede en umiddelbar Tredje Verdenskrig

12. nov., 2016 – I kommentarer offentliggjort i Sputnik den 10. nov., udtrykte den tidligere tyske, CDU-statssekretær i Forsvarsministeriet, Willy Wimmer, lettelse over, at Hillary Clintons valgnederlag standsede (i det mindste midlertidigt) fremstødet mod Tredje Verdenskrig. Wimmer sagde, »Jeg blev så lettet som aldrig før, for jeg havde en følelse her til morgen, at denne afgørelse reddede os fra en stor krig.« Han fortsatte, »Jeg er overbevist om, at den nye, amerikanske præsident, ulig hans modstander, er rede til et fornuftigt, praktisk muligt og pålideligt samarbejde med andre lande i

verden – og det giver mig håb.«

Han var stærkt kritisk over for de tyske regeringsledere. »Jeg mener, at præsidenten for Forbundsrepublikken, dens kansler og frem for alt dens udenrigsminister ikke har taget det tyske folks interesser i betragtning. Ved [at komme med] ensidig støtte til én kandidat og partiske, krænkende kommentarer om den anden, har de skadet det tyske folk meget. Dette er en uacceptabel indblanding i et andet lands interne anliggender, og, efter valgkampens afslutning, kan det give bagslag over for deres eget folk«, påpegede han. Han angreb præsident Joachim Gauck for det, han kaldte »utålelig« retorik. »Jeg mener, det ville være en god ting, hvis han snart trådte tilbage.«

»Siden tiden med Anden Verdenskrig ved vi, hvem de såkaldte 'quislinger' er – det er dem, der altid følger en leder, selv, når han ikke er fra deres eget land. Det er åbenlyst, at disse folk er udbredt i Tyskland – i den politiske sfære, i medierne og andetsteds.«

Wimmer sagde også, at NATO er blevet en trussel mod verden, siden det gik fra at være en forsvarsalliance til at blive »angrebsmaskinen«. »Hvis den nye amerikanske præsident indser dette, ville jeg føle mig bedre tilpas, end jeg gør i dag, når jeg tænker på NATO.«

Sahra Wagenknecht, leder af partiet Die Linke, kom med en lignende kommentar og sagde: »De politikere, der nu står med triste ansigter, og som er i chok over, hvad der er sket [i USA], forstår ikke rigtig noget. Den amerikanske offentlighed stemte først og fremmest på forandring snarere, end de specifikt stemte på Donald Trump.« Ikke så optimistisk som Wimmer advarede hun om, at det står hen i det uvisse, om han vil eller kan ændre politikken.

Fransk præsidentkandidat Cheminade responderer til valg i USA og Trumps sejr

11. nov., 2016 – Efter at være blevet informeret om resultaterne af præsidentvalget i USA, kom Jacques Cheminade, fransk præsidentkandidat for 2017, med en kort erklæring over video, den 9. nov. Det følgende er et udskrift af hans bemærkninger.

»Resultatet af det amerikanske valg er en underdønning. Det markerer afvisningen af Washingtons og Wall Streets politik og deres inkompetence og deres konstante sociale uretfærdighed.

Derfor valgte vælgerne Trump, af mangel på en bedre kandidat. De tror ikke på, at han har lederskabsevnerne og karakteren til at lede USA, men de fik intet andet valg til at udtrykke deres afvisning. Hillary Clinton ødelagde sig selv ved at fremstå som kandidat for Wall Street og de korrupte kredse i Washington, og som krigsfortaler, støttet af de neokonservative.

I denne situation vil vore amerikanske venner sige til den valgte præsident: 'Både det Republikanske og det Demokratiske parti besluttede at gennemføre Glass-Steagall (dvs., den bankopdeling, som François Hollande ikke gennemførte i Frankrig). Du (Trump) sagde, du ville gøre det. Vi udfordrer dig nu til at holde dit løfte.' Det er, hvad de har at sige til den valgte præsident. Og dernæst vil de trække på den dybtliggende utilfredshed i det amerikanske folk og kræve en ny politik, en politik, der er i overensstemmelse med De

forenede Staters grundlæggende fædre og med en dialog mellem nationer og folkeslag.

I Frankrig mener jeg, at jeg kan blive katalysatoren for denne utilfredshed, hvis I støtter mig. Vi må ikke søge en Donald Trump eller en Marine Le Pen i Frankrig for at udtrykke denne utilfredshed. Vi må have en National Samling, men den må inkorporere ånden fra det Nationale Modstandsråd, ånden af Gaullisme (hos de Frie Franske), af social kristendom, ånden fra Jaurès' socialisme, som nutidens socialister ikke længere repræsenterer.

Jeg vil kæmpe for, at dette skal ske i Frankrig på et tidspunkt, hvor den internationale situation tilbyder os en ekstraordinær mulighed for endelig at være os selv, for at genopdage vore minder og repræsentere fremtidens parti, ikke et parti, der siger: tingene var bedre i går, men som siger: det skal blive bedre i morgen.«

Lyndon LaRouche: En ny opfattelse af, hvad internationale relationer er

Leder fra LaRouchePAC, 12. november, 2016: Lyndon LaRouche udtalte følgende under diskussioner med sine medarbejdere den 10. november:

»Hele det økonomiske system er ikke klar til at fungere. Vi må få dette system til at fungere, ikke blot et par ting her og der. Vi må skabe en særlig form for organisation, der fremmer

evnen til at få flere dele af verden i hænderne på den anden del af verden. Ellers vil det ikke fungere. Man må samle tingene. Hvis man ikke har en forbindelse, har man ikke en kontrakt ... Det, vi vil få at se mht. dette spørgsmål, er en mere kompliceret ting. Det, vi vil få at se, er en forståelse af en ny opfattelse af, hvad internationale relationer er. Det er, hvad der vil ske, og det er sådan, det vil fungere. I modsat fald vil det ikke fungere af indlysende grunde, for dem, der kender detaljerne mht. de tyske osv. økonomier.

Et af problemerne er, at det på nuværende tidspunkt ikke er noget kvalificeret indhold mht. at udvikle relationerne mellem disse nationer. Vi må have et faktisk indhold, der må være funktionelt. Det er en af de ting, vi må arbejde på, men det er ikke på plads i øjeblikket.

Problemet er, at vi ikke har et defineret, internationalt system, der kan sikre fred. Det findes ikke endnu, og vi må skabe det ... Det vil kræve en masse arbejde af folk, for at skabe det, for det er ikke kun af navn, at det skal gøres; problemet er at forstå, *hvordan* det kan fungere. Dette kan gøres. Det kan gøres med samarbejde mellem nogle dele af verden som helhed. Det generelle billede bliver ikke let, men der er nogle forbindelser, der kan skabes til en begyndelse. Men der skal gøres meget for at det skal lykkes.

Jeg ville ikke sætte min lid til Trump. Han vil gøre, hvad han vil gøre, men sæt ikke jeres lid til ham. Man må sætte sin lid til skabelsen af et *nyt* system, ikke Trumps system, men et nyt system, et globalt system, der lever op til kravene til udviklingen af et ægte, internationalt system. Og man må mobilisere folk på denne basis. Man kan ikke bare sige, 'Vi vil forsøge at få dette til at fungere.' Det vil ikke fungere. Det vil ikke fungere. Men vi kan gå i gang. Jeg ville sige Tyskland – Tyskland har et potentiale; hvis det ønsker det, kunne det sandsynligvis yde et godt bidrag ... Det, Putin gør, er fremragende, og det er vel integreret; Kina er ved at blive meget velintegreret på mange områder. Der er udvikling i dele

af Asien. Alle disse ting er på plads, men vi må have mekanismen, der får det hele til at komme sammen på en synkretisk måde.

Rumforskning er den måde, folk må operere på, fordi rumforskning inkorporerer de afgørende elementer, der mangler i andre kilder.

Man må nå ind i den nuværende befolknings tanker, internationalt og nationalt; man må nå ind til tankerne hos den person, der slet ikke har nogen opfattelse af, hvad disse tanker kræver. Man kan gøre ting, der fremmer udvikling, men det er hovedsageligt lokal og regional udvikling. Vi må have mekanismer for international handel, og aftaler om dette, og dette er presserende, lige nu!

Stumper og stykker vil ikke gøre det. Forsøg ikke med stumper og stykker. Man må faktisk komme ind under huden på tankerne hos folk i de forskellige nationer. Jeg har stor erfaring med dette. Det kommer ikke frem pga. mennesker, der ikke rigtig forstår, hvad det her handler om, men når man ser på historiens forløb, ville man sige, at jeg har en *meget skarp indsigt i menneskeheden*. Men ikke alle mennesker i denne menneskehed deltager i det. Det er problemet.«

Hvilken effekt vil Trump få på dansk udenrigspolitik?

København, 11. nov. 2016: (Det følgende er en rapport om DR2 Deadlines udsendelse den 10. nov., som det danske Schiller Institut har sendt til LaRouche-bevægelsens nyhedsredaktion i USA. Udsendelsen kan ses her: <https://www.dr.dk/tv/se/deadline/deadline-8/deadline-2016-11-1>

0)

DR2 Deadline havde en diskussion i går aftes med to førende akademikere om »Hvad betyder Donald Trump for dansk udenrigspolitiske strategi fremadrettet?«, med Vibeke Skov Tjalve, seniorforsker ved Dansk Institut for Internationale Studier (DIIS), og Mikkel Vedby Rasmussen, professor og institutleder ved Institut for Statsvidenskab ved Københavns Universitet. Det følgende er en sammendrag af deres synspunkter, der var meget ens:

Den forudgående basis for den dansk-amerikanske alliance har været en politik baseret på fælles værdier, og det vil ikke være basis for Trumps udenrigspolitik, så vi må være forberedt på en totalt ny situation – et brud med hele den liberale orden, der blev etableret efter Anden Verdenskrig. Trump vil, ligesom Putin, ikke basere udenrigspolitikken på fælles humanitære værdier, som opbygning af demokrati. Dette har været grundlaget for et forenet »Vesten«, og en retfærdiggørelse af militære interventioner.

Globalisering døde den 8. november, så vel som også verdensordenen siden Berlinmurens fald, og der er nu anbragt en bombe under den verdensorden, som USA opbyggede efter Anden Verdenskrig. Det meget nære bånd, Danmark har til USA, vil ikke være vigtigt for en Trump-administration. Og briterne har forladt EU, så vores politik med at være på linje med USA og briterne er ikke længere gyldig.

NATO's afskrækkelsespolitik er også død. Trump har sagt, at han ikke vil forsvare europæiske lande, der ikke betaler for sig selv, og han vil ikke forsvare de baltiske lande. Væk med NATO's musketer-ed (Én for alle, og alle for én). Trump tror på alliancer, ikke fælles transatlantiske værdier, men vi ved ikke, hvordan det vil udspille sig.

Trump ser ikke Rusland som en fjende. Derfor har Danmark ikke andet valg end at ændre sin politik over for Rusland og ikke

længere udtrykke stærk fordømmelse af russiske handlinger. Alt imens der for blot få uger siden fandt en debat sted i det danske Folketing om, hvorvidt man overhovedet kunne tale om at støtte Putin, og om legitimiteten af russiske interesser i regionen, så er dette synspunkt nu ved at vinde indpas i det Hvide Hus.

Hvordan vil den dansk-russiske relation komme til at se ud? Putin har haft en strategi med at destabilisere den europæiske verdensorden, der nu kollapser med Trump og Brexit. I bestræbelser på at holde USA aktiv i NATO, vil vi da overdrive den russiske trussel og bringe os selv ind i en farlig, uansvarlig position, under en mulig optrapning af spændinger? Tjalve advarede stærkt imod dette.

Da de blev bedt om at sætte en etiket på Trumps form for udenrigspolitik, kaldte de ham en Jacksonian, med 'USA er det vigtigste', men Tjalve sagde, at han går endnu videre, for det ville betyde at føle et kulturelt bånd til Europa og den anglo-amerikanske, særlige relation, hvad han ikke føler. Han er mere en darwinist og værdineutral.

Denne diskussion fulgte efter et interview med den danske udenrigsminister Kristian Jensen, der under valgkampen havde været meget kritisk over for Trump.

**Tysklands general Kujat
opfordrer Trump og Putin til
at komme til**

forhandlingsbordet

Wiesbaden, 11. nov., 2016 – Tysklands general Kujat (pensioneret) udtalte sig, i et interview på MDR radio i dag, forsigtigt mht., hvad valgte præsident Donald Trump rent faktisk kunne gøre, men var meget udtrykkelig omkring det faktum, at noget som helst af positiv karakter ville kræve, at de to atomsupermagter finder presserende områder af fælles interesse. General Kujat, der var formand for NATO's militærkomite (2002-05), sagde, at, hvis Trumps valgkampagne-udtalelser om Putin og Rusland rent faktisk får betydning, »så bør vi byde det velkommen«.

Forespurgt, om han var enig i de bekymringer, andre har luftet omkring en tilnærmelse mellem Trump og Putin, sagde han: »Nej, det kan jeg ikke følge. Vi må simpelt hen indse, at vi taler om lederne af de eneste, tilbageværende supermagter, og at vores sikkerhed og fremtid er afhængig af, at disse to magter ikke kommer i en militær konfrontation med hinanden, og derfor bør vi, i vores vurdering af disse to supermagtsledere, have en verbal nedrustning.« Han henviste her klart til dæmoniseringen af Putin, men også til de dumdristige vurderinger fra den europæiske elite og de europæiske medier, som er fikseret på Trumps personlighed, og som overser stemningen hos den amerikanske befolkning. Han kritiserede den kendsgerning, at, da den tyske regering og Frankrig var med til at bringe volden i Ukraine ned til et minimum, trådte USA til side og leverede i stedet militærstøtte og anden finansiel støtte, som »ikke gav meget løfte om succes«. At bringe Trump til forhandlingsbordet med Putin øger chancerne for en forsoning mellem interesserne, bekræftede han.

I Syrien, sagde han, bør Trump gå tilbage til Lavrov-Kerry-aftalen. Hvis USA begynder at udskille terroristerne, så kan USA og Rusland samarbejde.

Forespurgt, om chancerne for fred var bedre nu med Trump, end

hvis Clinton havde vundet, var general Kujat klar: Under Clinton ville vi have fået en fortsættelse af de forudgående politikker, inkl. interventioner i andre stater, ligesom med Libyen. Selv om han nævnte Obamas angivelige forsigtighed mht. militære løsninger, forventer han af Trump, at denne »ikke har den fejlopfattelse, at Amerika må være verdens politibetjent og atter må intervenere i alle verdens brændpunkter.«

General Kujat sluttede med en nyttig anbefaling om at benytte den 6-9 mdr. lange overgangsperiode til at skifte over fra »valgkampagne-modus og til en Verbündeten Modus«, som lyttere med lethed kunne opfatte som samarbejde mellem fornuftige allierede (Verbündeten), såsom de bedre styrker fra Tyskland.

Foto: Tidligere formand for NATO's militærkomite; tidligere generalstabschef for Bundeswehr, general Harald Kujat.

Britisk krigsparti flipper ud over valget af Trump

10. nov., 2016 – I London har skræmme kampagnen om valget af Donald Trump, og hvad det måtte betyde for NATO, nået irrationelle højder. Fire pensionerede, højtplacerede flådeofficerer advarer om, at, hvis Trump tager USA ud af NATO og/eller NATO-medlemmer ikke øger deres forsvarsbudget, vil Rusland invadere Østeuropa. Sir Michael Graydon, tidligere chef for Royal Air Force, sagde: »Hvis USA forlader NATO, ville det være absolut katastrofalt og præcis, hvad Vladimir Putin kunne tænke sig.« I dette tilfælde ville NATO ikke have tilstrækkelig troværdighed til at forsvare de baltiske stater. Den tidligere hærchef, general Lord Dannatt, advarede: »Vi har hørt Donald Trump true med alt muligt, og vi bør tage denne

trussel alvorligt ... Hvis USA vender NATO ryggen, ophører NATO med at eksistere, nærmest pr. definition, og så ville vi blive nødt til at opfinde noget andet. I sammenhæng med Brexit er det latterligt.« General Richard Shirref, tidligere NATO-vicekommandør, lod sig ikke vælte af pinden. »Vi må håbe, at den retorik, vi hørte under kampagnen, hurtigt vil blive erstattet af en meget nøgtern og seriøs udtalelse om, at, hvis der er tale om, at et NATO-medlem angribes, så vil Trump uden tøven eller tvetydighed komme til landets forsvar«, sagde han. »Alt andet ville være virkeligt dårlige nyheder for NATO.«

Obamas krigsmaskine leverer 600 containere ammunition til Tyskland

10. nov., 2016 – Præsidentvalget den 8. nov. var en afvisning af præsident Obamas krigspolitik, men Obamas krigspolitik er stadig aktiv. Flere end 600 skibscontainere med militær ammunition ankom i denne uge til havnen Nordenham, Tyskland, som en del af »den fortsatte indsats for at skabe tryghed hos NATO-allierede i Europa og styrke afskrækkelsen af potentiel, russisk aggression«, rapporterer Military.com. »Det her handler om afskrækkelse«, sagde den amerikanske hær øverstbefalende i Europa, generalløjtnant Ben Hodges. »Vi har måske 1.000 tanks her, men, hvis vi ikke har ammunition til dem, ville de ikke have nogen afskrækkende effekt. Det er endnu et eksempel på USA's forpligtelser over for sikkerhed og stabilitet i Europa.« Ladningen ankommer forud for deployeringen i januar måned af den 3. Panserbrigades Kampteam og af den 4. Infanteridivision med base i Fort Carson, Colorado, som en del af Obamas krigsoprustning imod Rusland.

Foto: En container med ammunition losses fra det amerikanske flådeskib Lance Cpl. Roy M. Wheat den 29. okt., 2016, i Nordenham, Tyskland. (Photo: U.S. Army)

Stoltenberg til Trump: Du kan ikke ændre NATO

9. nov., 2016 – NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg lykønskede Donald Trump med præsidentvalgsejren, men, under en pressekonference i dag tilføjede han, som svar på et spørgsmål, strengt, at, uanset, hvad Trump måtte mene, så kan han ikke trække sig tilbage fra USA's forpligtelse over for NATO.

»NATO's sikkerhedsgaranti er en traktatmæssig forpligtelse«, sagde Stoltenberg. »Alle allierede har aflagt højtideligt løfte om at forsvare hinanden. Dette er absolut ubetinget.«

Stoltenberg talte ved et møde for europæiske diplomater på USA's ambassade i Bruxelles.

Wall Street Journal skriver, i sin dækning af Stoltenbergs bemærkninger, bekymret, at, hvis Trump, der har været en kritiker af NATO, virkelig ændrer kursen i politikken over for Rusland, som udtalelser, Trump har fremsat under kampagnen, indikerer, at han kunne gøre,

»kan NATO blive tvunget til at gentænke sin plan om at deployere 4.000 tropper, inkl. amerikanske soldater, til de baltiske stater og Polen til næste år. Hr. Trump kunne også genoverveje Obama-administrationens planer om at sende en brigade med tungt infanteri til Østeuropa i begyndelsen af næste år«.

Det har man da lov at håbe.

Vi må sætte dagsordenen! USA må gå med i den Nye Silkevej. LaRouchePAC Internationale Webcast, 11. nov., 2016; Leder

Det andet punkt, som står meget klart, er, at LaRouche Political Action Committee (LPAC) har sat dagsordenen; ... Glass-Steagall; den omgående nødvendighed af at nedlukke Wall Street; og det faktum, at det amerikanske folk ikke var villigt til at acceptere Obama-Clinton-dagsordenen om at bringe USA ind i Tredje Verdenskrig med en konfrontation med Rusland. Men vi må fortsætte med at sætte dagsordenen. Der er intet alternativ, ingen erstatning for en fortsat mobilisering og en fortsat klarhed i lederskab, som kommer fra LaRouche Politiske Aktions-komite og vore allierede.

*Studievært, Matthew Ogden: Jeg håber, alle har haft mulighed for at se **specialudsendelsen efter valget**, som vi udlagde på denne webside onsdag; med direkte udtalelser fra både Lyndon og Helga LaRouche. Vi har haft mulighed for at tale med hr. LaRouche flere gange siden, inkl. for blot en time siden; og hr. LaRouche fastslår fortsat den pointe, at dette er en højst uafgjort situation; meget udefineret. Vi har endnu ikke fået de fulde fakta om, hvad implikationerne af den tiltrædende administration vil blive, men to punkter står klart. Og jeg*

tror, at folk meget klart har set, at dette har været en total afvisning af hele Obama-Clinton-Wall Street-apparatet, der havde overtaget det Demokratiske Parti; men også, på samme tid, det Republikanske Partis Bush-Cheney-apparat. Begge partier er nu ophørt med at eksistere i deres tidligere form, og vi befinder os i en situation internt i USA, der ikke har fortilfælde.

Det andet punkt, som står meget klart, er, at LaRouche Political Action Committee (LPAC) har sat dagsordenen; og dette punkt burde stå klart med de foregående år, der har ført frem til i dag, inklusive med Kesha Rogers' succesfulde kampagner med stor indvirkning, hvor hun har stillet op til valg til offentligt embede. Men vi har på dagsordenen sat: Glass-Steagall; den omgående nødvendighed af at nedlukke Wall Street; og det faktum, at det amerikanske folk ikke var villigt til at acceptere Obama-Clinton-dagsordenen om at bringe USA ind i Tredje Verdenskrig med en konfrontation med Rusland. Men vi må fortsætte med at sætte dagsordenen. Der er intet alternativ, ingen erstatning for en fortsat mobilisering og en fortsat klarhed i lederskab, som kommer fra LaRouche Politiske Aktions-komite og vore allierede.

Jeg vil gerne oplæse et kort uddrag af lederartiklen, der blev udlagt på LPAC's webside i dag, for jeg mener, at det meget klart definerer, hvad hr. LaRouches aktuelle analyse af denne situation er. Derfra går vi over til diskussionen. Overskriften lyder: **»Trumps sejr betyder kun en udsættelse af krigsfaren – med mindre der vedtages en langt mere fundamental forandring«**. Den indledes med følgende erklæring:

»Donald Trumps valgsejr, og både Hillary Clintons og Barack Obamas valgnederlag, betyder en kortvarig udsættelse af fremstødet for Tredje Verdenskrig imod Rusland, under forudsætning af, at Obama forhindres i at foretage en eller anden vanvittig handling i sine tilbageværende 'lame duck'-uger – overgangsperioden – i embedet. Det faktum, at en umiddelbar fare for atomkrig midlertidigt er taget af bordet, er vigtigt, men det løser ikke den anden, alvorlige krise, som verden konfronteres med.

Det transatlantiske finanssystem er stadig på randen af total disintegration, og med mindre man omgående håndterer dette problem, vil betingelserne for global krig snart vise sig igen. For at løse denne umiddelbare krise, må den amerikanske Kongres omgående vedtage de love, der er fremstillet i begge Huse, for en genindførelse af den oprindelige Glass/Steagall-lov fra 1933, og som bryder for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne op, i totalt adskilte kommercielle banker og investeringsbanker. Dette må være det første punkt på Kongressens dagsorden, når den vender tilbage til Washington i begyndelsen af næste uge.»

Det fortsætter således:

»Når denne presserende handling er vel overstået, må der træffes yderligere forholdsregler til en ny form for relationer mellem de ledende nationer på planeten.»

Dette vil vi gå meget mere i dybden med i udsendelsens løb, men denne udtalelse fortsætter med at citere nogle udtalelser af Sergej Glazjev, præsident Putins førende rådgiver; og af Chas Freeman, fremragende topdiplomat i USA's diplomati; og på anden vis, og som nu fastslår den meget klare og korrekte pointe, at tiden nu er inde til at indse, at verden er på vej ind i et totalt nyt paradigme. Og ud over blot en detente mellem USA og Rusland, hvilket er en potentiel meget positiv udvikling, så må USA også gengælde tilbuddene fra Kina om at gå med i dette program med den Nye Silkevej, det Nye Paradigme; med at gå med i AIIB og på en meget konkret og afgørende måde gå med i den Nye Silkevej.

Vi kan meget klart definere, at hr. LaRouche er den førende statsmand på scenen i USA lige nu. De Fire nye Love, som vi gentagende har understreget i løbet af de seneste mange måneder før dette valg, er fortsat øverste punkt på dagsordenen. Denne dagsorden begynder selvfølgelig med Glass-Steagall, men programmet er i sin helhed en renæssance for USA, i traditionen efter Hamilton.

✘ Under en tidligere diskussion i dag, understregede Helga Zepp-Larouche dette brochuretillæg, der blev udgivet af LPAC for næsten et år siden – *»The United States joins the New Silk Road«* (Se også *dansk introduktion* ved samme navn). Heri fremlægges det meget klart, hvordan USA kan tilslutte sig dette nye paradigme.

Jeg vil gerne indlede med et par uddrag af disse udtalelser, som Sergej Glazjev og Chas Freeman er kommet med, og som tydeligt taler om netop denne pointe; men der kan siges meget mere. Dette er fra et interview med Glazjev til Itar-Tass umiddelbart efter præsidentvalget: Artiklen siger:

»Ifølge Glazjev viser de amerikanske valg, at 'det amerikanske folk ikke ønsker krig. For første gang i verdenshistorien har vi chancen for at få en ny økonomisk verdensorden, uden at føre en verdenskrig.'«

En tale, som Chas Freeman holdt i Hawaii nogle få dage før valget, med titlen, *»Ét bælte, én vej«*, slutter med den pointe, at

»USA må nu indse, at det nye paradigme, defineret af AIIB og den Nye Silkevej og alle de andre initiativer, som Kina har taget, er det nye spil i byen«.

Og Chas Freemans pointe er, at amerikanerne ikke er med i spillet. Tiden er nu inde til, at amerikanerne går med i dette og indser, at det er i vores egen interesse at gå med i initiativet for *Ét bælte, én vej* (OBOR). Chas Freeman siger:

»Kinas voksende indflydelse er en meget god grund til at søge at få en plads ved siden af det, både i de nye og gamle råd i den fremvoksende, multipolære verden, snarere end forgæves at søge at ekskludere det. USA må være konstruktivt og hjælpsomt, ikke negativt og kritisk – stadig mindre obstruktivt – i takt med, at alt dette udfolder sig. Amerikanere har meget på spil mht., hvordan Eurasien bliver integreret, og mht., hvordan dets relationer med andre kontinenter og regioner bliver.

Tiden er inde til at komme med i spillet», konkluderer han; »tiden er inde til at deltage i udarbejdelsen af ordenen efter Pax Americana. Tiden er inde til at bruge Kinas initiativ til amerikansk fordel.«

Jeg kunne sige mere endnu, men jeg vil blot fastslå den pointe, at tiden nu er inde til at anerkende det fulde ansvar af det intellektuelle lederskab, som LaRouchePAC har defineret og fortsat leverer. Og, med de **Fire Nye Økonomiske Love**, med implikationerne af **Alexander Hamiltons økonomiske rapporter**, der oprindeligt definerede og skabte USA, og med anerkendelse af, hvad klokken er slået; og med skiftet til en totalt ny, international, økonomisk og strategisk orden, er det vores ansvar at mobilisere USA og bringe det ind i denne nye orden.

(Herefter følger aftenens diskussion; se video/engelsk udskrift.)

WE MUST SET THE AGENDA!

THE UNITED STATES MUST JOIN THE NEW SILK ROAD.

International Webcast, Nov. 11, 2016

MATTHEW OGDEN: Good evening, it's November 11, 2016.

Happy

Veterans' Day! My name is Matthew Ogden, and I would like to welcome you to our regular weekly Friday evening broadcast here

from larouchepac.com. I'm joined in the studio today by Ben Deniston, my colleague, as well as Kesha Rogers, member of the LaRouche PAC Policy Committee and former candidate for Federal office – United States Congress and US Senate – joining us from

Houston, Texas; and Michael Steger, joining us from San Francisco, California, also a leading member of the LaRouche

PAC

Policy Committee.

I hope everybody had a chance to see the post-election broadcast special that we posted on this website on Wednesday; which included some direct video statements from both Lyndon and Helga LaRouche. We've had a chance to speak with Mr. LaRouche several times since then, including just about an hour ago; and Mr. LaRouche continues to make the point that this is a highly inconclusive situation; very undefined. We have yet to get the full facts on what the implications of the incoming administration will be, but two points are very clear. And I think as people have observed very clearly, this has been a total repudiation of the entire Obama-Clinton-Wall Street apparatus that had taken over the Democratic Party; but also, at the same time, the Bush-Cheney Republican Party apparatus. Both parties have now ceased to exist in their previous form, and we are in an unprecedented situation inside the United States. The other point which is very clear is that the LaRouche Political Action Committee has set the agenda; and this point should have been clear for years leading into this, including from Kesha Rogers' successful, highly impactful campaigns for Federal office. But we've put on the agenda: Glass-Steagall; the immediate necessity to shut down Wall Street; and the fact that the American people were not willing to accept the Obama-Clinton agenda to bring the

United States into World War III with a confrontation with Russia. But we must continue to do so, and we must continue to set this agenda. There can be no alternative, no replacement for a continued mobilization and a continued clarity of leadership coming from the LaRouche Political Action Committee and our allies.

Now, I would like to read a short portion of the lead item which was posted on the LaRouche PAC website today, because I think it very clearly defines what Mr. LaRouche's current analysis of this situation is. And then we can open up the discussion from there. But the title is, "Trump Victory Is Only a Reprieve from War Danger Unless a Much More Fundamental Change Can Be Enacted". It begins by stating the following:

"The election of Donald Trump and the defeat of both Hillary Clinton and Barack Obama has provided a short reprieve in a drive for World War III against Russia, so long as Obama is prevented from taking some kind of insane action in his remaining lame duck weeks in office. The fact that an immediate danger of nuclear war is off the table for the time being is important; but it does not address the other grave crises that the world is facing.

"The trans-Atlantic financial system is still on the edge of total disintegration, and unless that problem is immediately addressed, the conditions will soon re-emerge for global war. To solve that imminent crisis, the US Congress must immediately

pass
the pending legislation in both Houses, to reinstate the
original
Glass-Steagall Act of 1933, breaking up the too-big-to-fail
banks
into totally separated commercial and investment banks. This
must
be the first order of business when Congress returns to
Washington early next week."

This continues by saying: "Well beyond that urgently
required action, other measures must be taken to forge a new
kind
of relations among the leading nations of the planet." This
is
something we will elaborate much more during the course of
this
broadcast, but this statement goes on to cite some statements
that were made by Sergei Glazyev, a leading advisor of
President
Putin; Chas Freeman, a top and very distinguished diplomat in
the
United States diplomatic community; and otherwise, that make
the
very clear and correct point that now is the time to realize
that
the world is moving into an entirely new paradigm. And beyond
just a détente between the United States and Russia, which is
a
potentially very positive development, the United States must
also reciprocate the offers from China to enter into this New
Silk Road, New Paradigm program; entering into the AIIB,
joining
the New Silk Road in a very concrete and definitive way.

Now, what can be very clearly defined, is that Mr.
LaRouche
is the leading statesman on the scene right now in the United
States. The Four New Laws that we have been repeatedly

emphasizing over the course of the recent several months leading into this election, continue to be the number one agenda item. Of course, that begins with Glass-Steagall, but the entirety of the program is a Hamiltonian renaissance for the United States.

Now, during a discussion we had earlier today, Helga Zepp-LaRouche emphasized this supplementary pamphlet which was issued by the LaRouche Political Action Committee almost a year ago – "The United States Must Join the New Silk Road; a Hamiltonian Vision for an Economic Renaissance". And this very concretely lays out how the United States can join this New Paradigm.

Now, I'd like to just begin with a few excerpts from these statements that were made by Sergei Glazyev and Chas Freeman, which I think clearly get to this point; but I think a lot more can be said. This is an interview with Sergei Glazyev from {Itar Tass} in the aftermath of the Presidential elections: "According to Glazyev," this article says, "the result of the US elections show that 'The American people don't want war. For the first time in the world's history, there is a chance to a new global economic order without waging a world war.'|"

And then Chas Freeman, in a speech called "One Belt, One Road" which was delivered in Hawaii a few days before the election, end with the point that "The United States must now realize that the new paradigm defined by the AIIB and the New Silk Road, and all of the other initiatives that have been

taken
by China, is the new game in town." And Chas Freeman's point
is
that Americans are not in the game. Now's the time for us to
enter into this and to realize that it's in our interest to
join
the One Belt, One Road initiative. Chas Freeman says,
"China's
growing influence is very good reason to seek a seat alongside
it, both in the new and old councils of the emerging multi-
polar
world, rather than continuing to futilely try to exclude it.
The
United States needs to be constructive and helpful, not
negative
and critical – still less obstructive – as all this unfolds.
Americans have a big stake in how Eurasia integrates, and in
what
its relationships with other continents and regions become.
Time
to get in the game," he concludes; "time to participate in
crafting the post-Pax Americana order. Time to leverage
China's
initiative to American advantage."

And I could go on, but I want to just make the point
that
now is the time to recognize the full responsibility of the
intellectual leadership that LaRouche PAC has defined and
continues to deliver. And taking the Four New Economic Laws,
taking the implications of Alexander Hamilton's economic
reports,
which defined and created the United States in the first
place,
and recognizing what time it is; with the shift to an entirely
new international economic and strategic order, it's our
responsibility to mobilize and bring the United States into
that

new order.

So, I'll just leave it at that; and I think we can explore some of the implications of this in discussion with Kesha and Michael.

KESHA ROGERS: OK, I will start in response by saying that what has to be recognized is that the fight has never been a matter of party politics, one party over the other; because as President George Washington said, "Party politics is the bane of our nation's existence." What we saw during my campaigns for US Congress, was very instrumental in that; because the people I was able to pull together were people from all different types of backgrounds. It was a question not of just what party you belonged to, or what your race was, or any of that; but this question of what do we want to see for our nation and for the future of our nation? Reviving the vision and the ideas of President John F Kennedy, President Franklin Roosevelt; people of all different types of backgrounds – as has been stated – came together around Glass-Steagall to defy Wall Street, and they continue to do so. The Republican Party, the Democratic Party, and so forth. So, I think it's important to note that what we have identified is a question of the direction that mankind has to take; that the people of this nation have come together on a few accounts that have been completely against what the establishment had thought would happen. During my campaigns, the victories around the two nominations despite the fact that the party establishment did everything in their power to create a divide against the truth that myself, Mr. LaRouche, and our

slate

were saying; that Obama represented a threat to this nation.

The

cancelling of the NASA Constellation program, the continued policies for backing Wall Street against the interests of the population. The second time that we saw the population come together in a real way – as has been said on a number of occasions here – is the JASTA vote. The JASTA vote was not a

–

Justice Against Sponsors of Terrorism Act – was not a Republican

or a Democratic issue; so I think we are now eliminating the party system. This has been a big part of what I have been advocating, what Mr. LaRouche has been advocating is that we have

to have a new conception of mankind brought forward. I think it's been very clearly stated in the discussions that we've had

with him, that are really continuing and hopefully we can get that developed in this discussion today. The idea that this is

not just a US issue; now we're talking about how do we improve and develop new conceptions of international relations. New conceptions of relations among human beings.

Just a couple of things I want to start off with to develop

that. First of all, just in the discussion we had with Mr. LaRouche yesterday, in response to the election and where we must

go from here, he said we will get a unity among human beings as

human beings. The US and Russia can work together as human beings; and we are looking at mankind in a universal way. We are

going to learn how to apply our minds. People have to see the meaning of their existence in a way that most people have not. If we're really going to conceptualize that idea, I think what

we're going to discuss here today is: 1. The concrete policies that are needed to bring together the type of collaboration as we're seeing develop from the development of the BRICS nations – Brazil, Russia, India, China, South Africa – and their cooperation. The development of the AIIB, and the offer of cooperation through the Silk Road, by President Xi Jinping to the United States. People probably remember that Obama rejected it. Now, the mission is, we have to reverse the rejection. We have to work with Russia; we have to take up China's offer. But we have to take it up in a bigger way than just around treaty agreements or working together on international cooperation of projects. Those things will be essential, but the essential is going to be the development of a new, unified, international mission of a new direction for mankind in space collaboration. I want to develop that a little bit more, but I will stop right there, because I think we need to pull a few more things together to come back to that point.

MICHAEL STEGER: The underlying ability for the LaRouche organization and LaRouche PAC to operate as a leading force on the planet has been something that eludes most people. It's not something that's in the predicates of the policies we've been fighting for directly; there's something philosophically more profound. It does stand out, the fact that this election, where vote came from, what people voted for – whether it be in the Democratic primary, where we saw Glass-Steagall both by Martin

O'Malley and Bernie Sanders, and again even by Trump at the end of the general election campaign; where Glass-Steagall came up again. {We} were the leading factor and force of a political fight, won in the opposition of Bush and Cheney and the clear tyranny that they represented, but even more distinctly, because of the nature of Obama in this last years—which is important just to take a few seconds, not long, but just to recognize: the Republican Party for the last eight years worked with Obama. There was no real opposition to it. That's why the Republican Party is really in as much of a shambles as the Democratic Party is.

The Party system, as Kesha said, is gone, because there was no legitimate opposition to Obama, except for what we did. And it started on the Obamacare question. We led the fight entirely. We defined it as a Nazi program, while the Republican Party was likely going to adopt it and support it, the same way Mitt Romney had pushed in Massachusetts. It was generally a kind of Heritage Foundation, right-wing, healthcare reform. We recognized it to be, underlying, a fascist program of population reduction, and we've been relentless with Obama, unrelenting, on the question that this Presidency was a failure and a very danger to mankind.

But then you had Lyn's intervention following the invasion of Libya, and the killing of Muammar Gaddafi, and Lyn's precise insight that this represented a very accelerated drive for nuclear war. There was immediate resonance, immediate response

from the leadership in Russia. Like Dmitry Medvedev, [then President, now Prime Minister]. And we saw an increasing level of recognition, somewhat slowly, but from key figures, who began to identify the fact that Lyn was absolutely right. And that again became a center of the discussion of the U.S. Presidential election over the last few months.

So, you have the immediate collapse of the financial system – which is there, we're on the precipice, this has been in the financial media now practically for a year, going back to last December, when the financial markets collapsed then. There's a very, very imminent breakdown of the trans-Atlantic financial system. It's an underlying bankruptcy, a deep bankruptcy. Then you also have the immediate drive for war. Both of those issues have now been on the table. That's what the American people voted for. It was a mandate for the LaRouche policy. And for the very reason that the political establishment in this country compromised on Lyn, going back to the 1980s, shut down his efforts for space exploration, for collaboration among nations, and instead put an FBI attack on him and our organization, they got this kind of revolt. Had they adopted Lyn's policies then, you wouldn't see neither the breakdown of our economy and our society, the threat of nuclear war, or the collapse of a revolutionary type situation in the United States.

The only way to really address this problem is to address it quickly. We are talking about a timeframe where if the new Administration coming in does not fulfill what the LaRouche PAC

has defined as the "New Presidency," then it will fail, and fail quickly. There is a quality of crisis in the country, and so there is a level of urgency that Mr. LaRouche expressed today in our discussions. We need to get a handle on this. The policy orientation needs to be very clear. And it needs to be a comprehensive program. You can't just implement Glass-Steagall, though that's exactly where you have to start. You've got to go with the full Hamilton perspective. You've got to look at a full development of the country. And you can't go with this Wall Street garbage. It's not going to function.

A point that Kesha really made an emphasis of, and that Lyn emphasized on Wednesday following this election, stands out, because there is clearly – as Matt, you read from the Chas Freeman quote – at the highest institutional level of recognition, that this New Silk Road orientation is in depth; it is not weak; it is not superficial. As someone from the Chinese Consulate in San Francisco recently said, "This is not on paper. This is on the ground. This is a real project. This is not the TPP." The question though, is how is this approached? The approach of the political establishment may be best indicated by Henry Kissinger and these types: is to approach it from the Hobbesian view – an animalistic view of man, where you're looking for advantages. How do we take advantage of this? How do we work with this? China is looking to their advantage. How do we look to our advantage?

It doesn't mean that one disregards one's own benefit.
But
the emphasis that Lyn made, and I think what Kesha was
developing, is that you have to look at the universal nature
of
mankind. You have to look at what policies, what approach
towards
the relationship among nations is of benefit to mankind as a
whole, or as Helga said on Wednesday in a discussion, what
used
to be referenced as the "common aims of mankind." That has to
be
then the basis, the philosophical basis for a scientific
foundation, for a new relationship among nations. And that
really
then defines how this can be very much a new paradigm or a new
era for mankind. Not only is an immediate action required, but
the potential of action is perhaps greater than it's ever
been.

OGDEN: Just to continue to emphasize the point that you,
Kesha,
brought up, the first indications, I think very clearly, of
what
hit with full force with this election, was what you were able
to
generate around your campaigns for federal office.

BEN DENISTON: Over and over again.

OGDEN: Three times in a row. Twice the Democratic
nominee
for Congress, and then you forced the Senate campaign into a
run-off, in Texas, on precisely this LaRouche PAC program.
Every
time that people say, "Oh, we are so surprised, we are so
shocked, none of the polls saw this coming," whether it was in
this general election campaign for President, whether it was

in
the Brexit vote – every time somebody tells you that, you say,
"No, that's actually not true."

DENISTON: Most people probably know, but it's worth
emphasizing: Kesha led with "Impeach Obama." You had a
Democrat
leading the Democratic ticket on impeaching Obama, and that
was
what shocked. It was national news. It's kind of amazing that
the
Democrats are so far behind, so much in this crazy bubble,
that
they can't see where the ferment is in the population. Just to
add that in there.

OGDEN: Absolutely!

DENISTON: It shocked the country, it shocked the
world.
There was international recognition when Kesha won [the
Democratic Party primaries for U.S. House in 2010 and again in
2012; and came in second in a field of five candidates for
U.S.
Senate in 2013, but lost in the run-off]. These guys are now
years and years behind the ball on this thing.

OGDEN: The other element of your campaigns, Kesha, was
a
clear vision for the country. This is an element of
inspiration
that a population which was, yes, legitimately angry and
enraged
against the policies of the last not 8 years, but the last 15,
16
years of both the Obama and Bush administrations, and had been
ground into the dust and left behind, and were literally
suffering from an increase in mortality, and so forth, as

we've
spoken about.

It was not only a rage factor, in terms of that, but it was also, and it continues to be – and this must be recognized – a deep desire for purpose, for meaning, for inspiration, and for a vision of what the future actually can be. And, Michael, as you were saying, it's a philosophical question: What is the meaning of mankind? What is this really all about? Why am I struggling, day in and day out? What's the meaning behind "what it means to be human?"

And so, the Number One point of emphasis in your campaigns, Kesha, and the Number One point of emphasis continues to be, what is the role that mankind is going to play over the next 100 years in this solar system and in the universe? It was clear when John F. Kennedy committed the United States to having a man on the Moon before the end of the 1960s, that this was the defining moment in the entire generation at that point. The United States rose to the challenge because it was a truthful challenge.

We applied the Hamiltonian principles to make that happen. You stood up and you said "We're going back to space. China is doing it." In the years since your campaigns, Kesha, China has achieved unbelievable feats. There will be a robotic lander on the far side of the Moon. If we put this on the agenda, and we say, "We are no longer going to succumb to the backwards agenda.

We're going to join hands, not only on the New Silk Road here on Earth, but we're going to join hands with China to go back to the Moon. We're going to go to Mars. We are going in a way which affirms the true, creative nature of the human species. We're going into space." That's the other element of this.

ROGERS: Yeah, that was already defined by Krafft Ehrlicke. It was defined by Lyndon LaRouche. It was exemplified, as has already been stated, in a conception of mankind and the relationships among human beings, that most people, through the degenerate culture that we have been immersed in, has yet to actually, truly experience. It's not just a question of "Well, I like this policy of going to the Moon," or "Yes, we should do that," or "Kennedy's idea of going to the Moon was for economic profits or to put feet on the Moon and then it was going to be over." We were talking about policy for a 50-year-plus plan, or should we say, a generational.

Right now, the problem is that we have lost the conception of acting for the next generations. Most people say, especially with space policy, "Well, we'll see what this next President's going to do, but then after that we have to follow whatever the next President wants to do, and it's just going to be an up-and-down cycle. Maybe we'll have a good one who wants a good policy, and maybe we'll have a bad one." But that's not how the process works. As I said, this is a question of international

relations, but also, as Krafft Ehrlicke said, the question of development of space, and what that represents for understanding

our relationships right here on Earth is a Universal, an Extraterritorial Imperative.

I think these conceptions are not just things that are to be

thrown around, but they really have to be conceptualized, understood, and mastered, just as Lyn's emphasis and very

important call, that the only thing that can save the United States right now, and for that matter save the entire world

against this economic collapse, is the return to those Hamiltonian principles – the recognition that we have to

restore

an understanding of what Hamilton was developing in his four

reports: "Report on Public Credit;" "Report on a National Bank;"

"Report on the Subject of Manufactures;" and "On the Constitutionality of the Bank of the United States."

We've done a number of very thorough presentations on those

points, because that's not just something of the past, or just "policy issues," but it is the necessary direction that has to

be

re-established right now: how are we going to build up our

capabilities on this planet to provide for the needs of every single human being? We're talking about development around

food,

most importantly around fusion resources—LaRouche's Fourth Law.

We have to have a science-driver fusion program. This is the key

aspect of China's policy for their Moon mission, and their space

program – the mining of Helium-3, the development of the far side of the Moon.

This is the policy that the United States has gone far

away

from. We just have to just put the United States back on course

again, and that the course of action has been clearly stated by

the direction that China's taking with their space program. It's

interesting to note: that was the direction we were going in, or

slated to go in, with the development of the Moon, under not just

President John F. Kennedy, but this was the policy that was being

put forth prior to President Obama cancelling it.

OGDEN: I want to pick up on what you said, Michael. What the LaRouche Movement – both in the United States, but also internationally – has clearly been at the forefront of for decades, is the agenda. The intelligentsia of the planet has concentrated itself, at key moments of history, around what the

conceptions for the future must be that have been laid forward by

the LaRouche Movement. I just want to bring up one point which was contained in this report. This is the transcript of an international conference that took place in June of this year. Coincidentally, it was literally the day after the Brexit vote occurred; which had the entire trans-Atlantic expert establishment on their heels. Nobody supposedly saw this coming.

But the keynote speaker at this event was Helga Zepp-LaRouche; one of the other keynote speakers was Ambassador Chas Freeman. At that point, the point of the One Belt, One Road policy, the New Silk Road policy was put clearly on the agenda. The other major agenda item of this conference was the necessity to work with Russia to resolve and rebuild the situation inside Syria. This conference was called in order to discuss the contents of

this massive special report, which was published by {Executive Intelligence Review}. This is "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge"; and with the publication of this, the entire nitty-gritty aspect of what this New Paradigm really means on the ground – not on paper, as you said, Michael – was put into writing.

At that point, Helga Zepp-LaRouche called for the publication of a supplementary pamphlet which would concretely elaborate exactly how the United States would join that New Silk Road. And with all of the discussion now in the last few days of infrastructure and big projects and how to create millions of new jobs inside the United States, this is clearly the number one item of relevance. Now, we're going to play a short excerpt from a video which was put out by LaRouche PAC about two months ago. The full video is called "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge", but this short excerpt from the concluding portion of that video elaborates exactly how the United States could work with China and work with these Eurasian countries to build itself into this New Silk Road. So, I'd like to play that excerpt for you right now.

"As part of the trans-Atlantic, the United States is also associated with a high standard of living. However, the Wall Street-dominated, post-World War II paradigm has taken its toll

on the US economy and its people. Scrapping its agro-industrial sector for financial and services industries, with the promise that it would make for a more competitive economy, high-earning skilled work was out-sourced to cheaper markets abroad which provide a living wage for their workers. This flawed version of globalization lowered the productivity of the Americas as a whole, increased the rate of poverty throughout the hemisphere, and invited billions of dollars of illicit money flows from the global drug trade, which to this day represent a significant portion of the cash on hand in the Western banking sector.

"However, even after the 2007-2008 crisis, when the bankruptcy of the trans-Atlantic financial system could no longer be covered up and needed an emergency bail-out –

"|'This is not just about Lehman Brothers; these problems are not limited to Wall Street or even Main Street. This is a crisis for the global economy.'

"– no serious structural reforms have been made to the Western financial establishment; putting the West and the rest of the world at risk of an even greater crisis.

"No wonder that in recent years, China, Russia, and other emerging economies have begun to create new international financial institutions, based on a concept of 'win-win' relations among nations and created to facilitate economic development and trade for all participants instead of preserving the hegemony of some. Instead of the exclusivity of US trade agreements like

the

Trans-Pacific Partnership, China has extended an invitation to the US and the rest of the Americas to join them in establishing a new era of global economic development.

"I state this very clearly to President Obama that China will be firmly committed to the path of peaceful development; and China will be firm in deepening reform and opening up the country ..."

"But can the US envision a world where it is no longer the sole superpower; and instead shares that responsibility with other nations?"

"...and will work hard to push forward the noble cause of peace and development for all mankind." [Chinese President Xi Jinping]

"The potential for US participation in the New Silk Road program is immense. One key project in EIR's New Silk Road report is finally connecting the Eurasian continent with North America at the Bering Strait. A Bering Strait provides the needed symmetry to make the One Belt, One Road strategy a global one; and would transform the two continents the same way the ancient Silk Road opened up Europe to Asia.

"Imagine boarding a magnetically-levitated train in downtown Paris or Berlin, travelling 250 miles per hour across the steppes of Siberia, through a tunnel below the Bering Strait, emerging on the other side in Alaska on your way to Manhattan. Layered with

a freight and passenger rail line running north-south from Alaska to the lower 48 states from Eurasia, is the construction of the long-awaited North American Water and Power Alliance [NAWAPA]; an Apollo-era continental water management system that takes freshwater run-off from Alaska and Canada, and diverts it southward for use in the arid southwest United States.

"And while the average American will tell you these projects are impossible, the average Chinese today is building them. In the last decade, China – comparable in size to the United States – constructed over 11,000 miles of high-speed rail; and seeks to triple that number by 2020. Similarly, China's Three Gorges Dam and South Water North projects are some of the greatest water infrastructure projects ever undertaken. In the new 'win-win' paradigm, big infrastructure investment is the new normal everywhere."

That video is available on the LaRouche PAC YouTube channel and the LaRouche PAC website. But I'd like to ask Ben to just follow that up.

BEN DENISTON: Off of the discussions that Matt referenced with Lyndon and Helga LaRouche in the last couple of days, we wanted to redirect people's attention to this supplementary pamphlet. Obviously the full report is a little bit hefty for your average American, we did want to produce this shorter, condensed kind

of
organizing report to really grip people and give people a
sense
of what it means for the United States to join this New Silk
Road
program, this New Paradigm. We want to make sure people know
—
we can bring up on the screen share here — that this full
report
is also available on our website. If you go under "our
policies", "US Joins the New Silk Road" it's available right
there; and the entirety of the report is available here. As
Matthew said, this was published almost one year ago, so maybe
some of the introduction might be a little bit dated to the
context of the time when we put this out; but the substance,
the
content, is still very relevant, very crucial, and integrates
together with the more recent focus Mr. LaRouche has put on
his
Four Laws program.

But just to give people a very quick overview of the
report,
we can see here in the table of contents, it's broken into a
series of chapters following the introduction. The first
chapter
really provides somewhat of a sketch, but a real presentation
of
what can be done in the United States in the context of
joining
this New Paradigm. So, passing Glass-Steagall; engaging in an
international credit/finance system to facilitate growth,
development. What does that mean? Well, as was referenced in
the video, one of the mega-projects that's been on the table
for
a century now quite frankly, if not longer, is this Bering
Strait
connection; literally connecting, via high-speed rail, North

America into this entire World Land-Bridge perspective. So, that's been long recognized as a keystone project. That can come together with – as was also discussed in the video – high-speed rail across the United States. As Mr. LaRouche, in his work on the Eurasian Land-Bridge and World Land-Bridge, had developed, these are more than just rail corridors; this mankind developing the interior regions of continents. Moving from a coastal dominated civilization to one that actually master the interior landmass of regions. A lot can be said, but this really goes to the heart of his science of economics, his insight, his metric of potential relative population density; how mankind can transform the so-called "carrying capacity" of a piece of land of society with this kind of development. So, bringing in high-speed rail and all the associated infrastructure to make vastly larger regions of the territory of the United States inhabitable and developable. We have huge amounts of unused land waiting to be developed.

In the development of this report, Helga LaRouche also placed a large emphasis on the development of new cities; new renaissance cities as she called for as part of the whole development program. Bringing rail, water, power to these new regions of the country to develop new, highly-organized cities; not just urban sprawl, not just endless unorganized development. But actual cultural city centers organized around a central

region, focussed on an educational, artistic focus of society; and you center your activity around that. That's also discussed in some detail in this report.

This is obviously going to create major spin-off effects in terms of job requirements; rebuilding US industry. All kinds of connected jobs required to support that kind of activity. So, this talk about creating millions of jobs, this can be done very easily in the context of this New Paradigm system. One thing we fought with in producing this report was actually gripping people with what this means. It's easy to go through the figures – this many miles of rail, this many cities, etc. – but the American people have suffered so long under a lack of this kind of development, that it's important to really grip people and give them a sense that these are not just projects; this is your future. This is a return to the idea that every generation is going to be fundamentally better off than the generation before them. That you live your life with the recognition that your children are going to have a fundamentally better life than you were able to live; and it was because you and your generation contributed to creating that.

It's been recognized – LaRouche PAC may have been the first to point this out – but it's now generally recognized, the current youth generation does not have that. You have the first situation potentially in American history where the younger generation is worse off than their parents' generation. If

you

want to talk about the death rates, the drug epidemic, all these

things, that's the substance of what's driving that process.

Not

just poverty per se, but poverty in the context of no future; complete degeneracy of society.

So, returning to this idea that there is to your job, to your employment, to your activity, to your family's activity, to your neighborhood, your city, your town. There's a purpose in investing and creating a new, higher state

of living for the nation as a whole; and that's what this really

means. That's driving inspiration in China, in nations working

with China; in this whole One Belt, One Road program. That's

what we can revive and return to in the United States; that's

what these infrastructure projects really mean. It's about

mankind participating in the truly immortal nature of mankind's

creative development.

And what we also address in this report, just to point this

out to people directly, is an added integral element of that is a

real science driver program. So, we have on the one hand – it's

not separated, but together with the idea of joining the New Silk

Road, rebuilding the United States on a higher level with new infrastructure, a new standard of living; also engaging in the science driver programs and technology driver programs that push

to new frontiers. Fusion power. With fusion power, you can completely transform mankind's capabilities; you can blast mankind up to a higher level of potential existence. Both in

making power available, but also completely revolutionizing all kinds of production, industry, technologies; it's a totally new stage for mankind.

This goes directly together with space; the development of the Moon, the development of helium-3 resources on the Moon as a key fusion fuel. So, bringing mankind really into a level of a Solar System species, a Solar System existence; and learning – we had some discussion with Mr. LaRouche earlier today – learning what the Solar System is really all about. There are some of the most basic things we still don't understand about how the Solar System works; even how the Moon works. Our knowledge is still extremely limited in terms of what mankind is existing in here in this Solar System; let alone what the Solar System is doing in the galaxy, and how to understand these kinds of things.

Recognizing that that is kind of the first of the substance of these kinds of revolutions of mankind's ability to exist. If we discover these higher levels of the principles organizing the fundamental nature of the universe, we can uniquely utilize that understanding to transform how we act.

So, it's this intimate connection that Mr. LaRouche, I believe, is the first to really define scientifically between fundamental scientific discovery and the crucial role of real scientific method in that context, and what people call economic progress and economic growth. That's the integrated central

picture that we have to present and break through on; and we have presented it in a somewhat short but moving and condensed and illustrated way in this report. So, Helga had specifically requested that we draw people's attention again to this important piece of organizing ammunition that we have; to move people in this time of ferment, in this time of potential, to not sit back and wait for something to happen, but to take action. Realize this is the future we can create. We've just had an opening created that gives us the potential to act; it's not here yet, but now we have a potential that we have not had for four terms of the Presidency. So, I think this is critical that we get all this on the table and move immediately with the recognition that this is the true mission of mankind.

STEGER: I would just like to say, on the Four Laws, which captured this policy direction, the subtitle is that this is not an option, but an immediate necessity. And I think it's worth making it clear that these are not policy options from the standpoint of government. These Four Laws and this orientation that Ben just laid out, is actually a necessary and integral functioning of any competent form of government. Hamilton uniquely understood that at his time; there was resistance from the slave-based oligarchy at that time which opposed the recognition that the economic power to unleash mankind's advancement, to orient mankind towards this level through manufacturing, through industry, and especially through the scientific process. But that was an integral part of what government required to fulfill its obligation to the well-

being
of its population and its posterity. So, these Four Laws are
a
necessity not simply because of the economic crisis; they must
be
adopted by government as laws. Our government today, to
secure
for the first time as Glazyev said, for the first time, world
war
is no longer a danger; and for the first time the United
States
will set the leading example of a form of self-government
based
on the highest scientific conception of mankind based on these
Four Laws; and have the economic power and potential to
unleash
that unique characteristic of mankind. These Four Laws are of
that quality of significance.

OGDEN: This is the immediate action agenda. And as
Lyndon
and Helga LaRouche said earlier, there's a lot that's
undefined;
there's very inconclusive facts available right now. But the
one
thing that is clear, is that we need a full-scale mobilization
from the people who are involved in the activities of LaRouche
PAC, to immediately force the Glass-Steagall agenda. Congress
is
coming back into session at the very beginning of next week –
Monday and Tuesday. They need to be confronted with an
absolute
torrent, a flood of calls and activity from around the country
to
say "There is nothing else; this is agenda point one." And to
pull out all the stops on this entire program. We've
emphasized

we have the ability to pull together the entire country on the Four Laws action page; this is action.larouchepac.com/fourlaws.

If you haven't signed up there yet, that's available. There's also a place where you can submit your reports. All of the material that you need is on that website, including the Alexander Hamilton four reports and Mr. LaRouche's original document, "LaRouche's Four Laws". Then as Ben just showed you,

we also have this supplementary page, a digital pamphlet that we produced; "The United States Joins the New Silk Road". This is also available on the LaRouche PAC website.

So, we are in undefined and uncharted territory right now; I

think people are recognizing that at the point that the United States, for example in the 1930s, faced similar situations, it was only because of the immediate leadership that Franklin Roosevelt provided with the entire program – this was the initial Glass-Steagall, this was a reorganization of the entire

bankrupt financial system, this was immediately getting people back to work – that is the agenda. At that point, it was undefined what was going to happen; it was because Franklin Roosevelt provided the kind of leadership that he did, that prevented what could have been a very dangerous situation from degenerating into that. It's our responsibility to place that onto the agenda now. Nobody else is going to do that. We have a

short reprieve, a short window of reprieve from the danger of World War III. You have qualified leadership from around the world tentatively reaching out and saying we are ready for an entirely new paradigm of relations with the United States. Russia, China, other countries around the world. But the United States that they want, is LaRouche's United States.

So, thank you very much for joining us. I'd like to especially thank Michael and Kesha. Kesha, thank you; and I'm sure we will be looking to you for some more in the near future.

And I'd like to thank Ben for joining me here in the studio. Please stay tuned to larouchepac.com. If you haven't subscribed to our YouTube channel yet, do so immediately. And subscribe to our weekly and daily emails as well. Thank you and good night.

**POLITISK ORIENTERING 10.
nov., 2016:
Donald Trump! Hvad det**

betyder, og hvad LaRouche-bevægelsen nu må gøre. Se også 2. del.

Med formand Tom Gillesberg

Video 2. del:

Lyd:

Trumps sejr betyder kun en udsættelse af krigsfaren – med mindre der vedtages en langt mere fundamental forandring

Leder fra LaRouchePAC, 10. november, 2016 – Donald Trumps valgsejr, og både Hillary Clintons og Baracks Obamas valgnederlag, betyder en kortvarig udsættelse af fremstødet for Tredje Verdenskrig imod Rusland, under forudsætning af, at Obama forhindres i at foretage en eller anden vanvittig handling i sine tilbageværende 'lame duck'-uger – overgangsperioden – i embedet. Det faktum, at en umiddelbar fare for atomkrig midlertidigt er taget af bordet, er vigtigt,

men det løser ikke den anden, alvorlige krise, som verden konfronteres med.

Det transatlantiske finanssystem er stadig på randen af total disintegration, og med mindre man omgående håndterer dette problem, vil betingelserne for global krig snart vise sig igen. For at løse denne umiddelbare krise, må den amerikanske Kongres omgående vedtage de love, der er fremstillet i begge Huse, for en genindførelse af den oprindelige Glass/Steagall-lov fra 1933, og som bryder for-store-til-at-lade-gå-ned-bankerne op, i totalt adskilte kommercielle banker og investeringsbanker. Dette må være det første punkt på Kongressens dagsorden, når den vender tilbage til Washington i begyndelsen af næste uge.

Når denne presserende handling er vel overstået, må der træffes yderligere forholdsregler til en ny form for relationer mellem de ledende nationer på planeten. Der er udsigt til en snarlig genoprettelse af de amerikansk-russiske relationer, en mulighed, der blev hilst velkommen af den førende, russiske økonom og rådgiver til Putin, Sergej Glazjev, i et interview torsdag med Itar-Tass. Han advarede ligeledes om, at Obama-administrationens politikker har ødelagt relationen mellem USA og Kina, og at en afspænding mellem Washington og Moskva kan spille en vigtig rolle i at udbedre de skadede amerikansk-kinesiske bånd. Det, der behøves, er en række positivt bekræftende handlinger, der vil være med til at sikre et globalt system for fred og stabilitet. Kinas præsident Xi Jinping tilbød gentagne gange præsident Obama at samarbejde omkring netop disse mål, men Obama afviste alle disse tilbud. Som både ambassadør Chas Freeman (USA's ambassadør til Saudi-Arabien, 1989-1992) og tidligere CIA-direktør (og Donald Trumps nationale sikkerhedsrådgiver) James Woolsey understregede i udtalelser i denne uge, så må USA rette den tragiske bommert, hvor de har afvist tilbuddet om at deltage i Asiatisk Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB) og det overordnede initiativ for

Bæltet-og-Vejen (OBOR). Verden må tage en række skridt hen imod et nyt, globalt samarbejdssystem. Lyndon LaRouche understregede torsdag, under drøftelser med medarbejdere, at dette kan gøres, især, hvis nøglenationer kan udvikle samarbejde. Et sådant globalt hovedeftersyn er ikke let, men, med de korrekte rettesnore for at gå fremefter, kan det gøres. Både Lyndon og Helga LaRouche understregede behovet for at skabe et Nyt Bretton Woods-system, der trækker på succeserne fra den oprindelige aftale fra 1944, som Franklin Roosevelt stod for.

Resultaterne af de amerikanske valg har dæmmet op for den umiddelbare fare for atomkrig, men det ville være en alvorlig fejl at sætte sin lid til, at den nu valgte præsident Donald Trump tager de nødvendige skridt. Der er nøglespillere, der kan bidrage til dette nye, presserende nødvendige arrangement, når man kaster et blik rundt på planeten. Tyskland kan spille en sund rolle. Rusland, under præsident Vladimir Putin, spiller allerede en fremragende rolle, og Kina, under præsident Xi Jinping, udgør en betydelig, positiv kraft.

Et område, der er af vital betydning for ethvert fremvoksende, nyt samarbejdsarrangement, er samarbejde om udforskning af rummet, der inkorporerer alle de afgørende elementer, der mangler i andre bestræbelser, der i øvrigt måtte være betydningsfulde.

Mange af de fremskridt, der er så presserende, vil finde sted på lokalt og regionalt niveau; men alle disse indsatser må være i overensstemmelse med en større, global vision. Hvis det mislykkes at gennemføre disse udfordrende, men afgørende handlinger, vil det føre til en endnu større katastrofe, inklusive, at en fare for atomkrig atter vil vise sig. Dette kræver seriøs tænkning fra et bredt udvalg af ledere fra hele verden.

Foto: Den russiske præsident Putin udtrykker Ruslands hensigt om at genoprette relationer i fuldt omfang med USA, under

bemærkninger i sin tale i Kremls Store Palads den 9. november, 2016, efter Trumps valgsejr (Foto: kremlin.ru)

Vi fejrer fødselsdag for Friedrich Schiller, Frihedens Skjald, i aften kl. 19.

Kom og vær med!

I anledning af årsdagen for den tyske digter og 'frihedsfilosof' Friedrich Schillers (10. november, 1759 – 8. maj, 1805) fødsel, efter hvem Schiller Instituttet naturligvis er navngivet, holder vi en lille sammenkomst på vores kontor i aften med kunstneriske indslag, hvor vi samtidig vil høre formand Tom Gillesbergs analyse af de seneste politiske begivenheder og, ikke mindst, hans marchordre til alle aktivister og andre interesserede for, hvordan vi bedst fremmer Danmarks vedtagelse af en Glass/Steagall-bankopdeling og en opbygningsplan for realøkonomien efter LaRouches Fire love, så vi også her i Danmark kan være med til, at **håbet (se Schillers digt)** om en bedre fremtid, fri for krig og fattigdom og andre plager, kan virkeliggøres for os selv og vore efterkommere.

Kom ind på vores kontor, alle, som kan, og vær med til at gøre denne dag til en festdag.

(Du kan også være med over Skype, ring 53 57 00 51).

Håb; digt af Friedrich Schiller

Håb

Af Friedrich Schiller (1797)

Menneskets drømme og tale sig smykke,
med kommende, bedre dage;
mod fremtidens gyldne mål og lykke,
ser man det rende og jage.

Ældes, forynges, slig verden går,
Dog til forbedring dets håb alt står!

Til livet vier håbet ham ind,
muntre dreng af håbet omsvæves,
en yngling begejstrer dets trylleskin,
det med oldings grav ej ophæves;
slutter end graven hans trætter rend,
sit håb dog han planter på graven end.

Det er intet blændværk og indholdsløs smiger,

som i dårers hjerne er født;

Men fra hjertet det kommer, og højlydt siger:

Til noget bedre er vi født!

Hvad stemmen i hjertet således forklarer,

den håbende sjæl slet ikke bedrager.

(Inspiration til ovenstående poetiske gendigtning er hentet fra denne prosaoversættelse)

Originale tyske digt:

Hoffnung

Es reden und träumen die Menschen viel

Von bessern künftigen Tagen;

Nach einem glücklichen goldenen Ziel

Sieht man sie rennen und jagen.

Die Welt wird alt und wird wieder jung,

Doch der Mensch hofft immer Verbesserung!

Die Hoffnung führt ihn ins Leben ein,

Sie umflattert den fröhlichen Knaben,

Den Jüngling begeistert ihr Zauberschein,

Sie wird mit dem Greis nicht begraben;

*Denn beschließt er im Grabe den müden Lauf,
Noch am Grabe pflanzt er – die Hoffnung auf.*

*Es ist kein leerer schmeichelnder Wahn,
Erzeugt im Gehirne des Thoren.*

Im Herzen kündigt es laut sich an:

Zu was Besserm sind wir geboren,

Und was die innere Stimme spricht,

Das täuscht die hoffende Seele nicht.

Se også: [Oversigt over danske artikler om Schiller / Schiller på andre sprog / Schiller på dansk](#)

Rusland: Trumps sejr viser, »det amerikanske folk ønsker ikke krig«, siger Glazjev

9. nov., 2016 – Med kommentarer om Trumps valgsejr i det amerikanske præsidentvalg 2016 den 8. nov., sagde den russiske økonom og rådgiver til præsident Putin, Sergej Glazjev, til TASS i dag, at resultaterne af valget viser, at »det amerikanske folk ønsker ikke krig; for første gang i verdenshistorien er der en mulighed for at gå over til en ny, global, økonomisk orden, uden at føre en verdenskrig«.

»At etablere et nyt forhold i relationerne [mellem Rusland og USA] vil med sikkerhed finde sted, fordi den afgående administrations udenrigspolitik var baseret på en aggressiv fremgangsmåde over for Rusland med det formål at bevare Washingtons magtoverlegenhed. Vi kan sige, at denne fremgangsmåde er mislykkedes«, sagde Glazjev. »Afspænding mellem USA og Rusland er nødvendig i denne henseende«, sagde han, iflg. TASS.

Glazjev påpegede ligeledes, at han er overbevist om, at Trump »vil ophæve sanktioner mod Rusland, der ligeledes er skadelige for amerikansk erhvervsliv. Resultatet bliver, at handelsvolumen og finansielle og økonomiske relationer mellem Rusland og USA, så vel som i Vesten generelt, vil blive genoprettet.«

Samme synspunkt blev udtrykt af en førende ekspert fra Ruslands Nationale Fond for Energisikkerhed, Igor Yushkov, der til TASS sagde, at »der kan komme et positivt element i samarbejdet mellem USA og Rusland«. »Det er helt tænkeligt, at Trump vil lette sanktionerne eller annullere dem totalt, i det mindste vedr. olie- og gassektoren. Han (Trump) ses som en person, der promoverer de amerikanske olieproducenters interesser, inkl. ExxonMobil«, tilføjede Yushkov.

Foto: Den russiske økonom og rådgiver til præsident Putin, Sergej Glazjev.

Præsident Putin lykønsker Trump: Rusland rede til at

arbejde for at genoprette relationer med USA 'i fuldt omfang', til gavn for verden

9. nov., 2016 – Præsident Vladimir Putin udtalte sig i dag om valget i USA i en ceremoni, der blev udsendt internationalt over Tv, for at modtage akkreditiver fra 19 nye udenlandske ambassadører, i det Store Kreml-palads' Alexander-sal. Efter sin velkomst og åbningsbemærkninger talte Putin dernæst om nyhederne fra USA. Hans fulde bemærkninger (fra Kremles hjemmeside) lyder:

»Mine Damer og Herrer, for et par timer siden sluttede præsidentvalget i USA. Vi fulgte dette valg tæt. Jeg vil gerne ønske det amerikanske folk tillykke med afslutningen af denne valgcyklus, og ønske hr. Donald Trump tillykke med valgsejren.

Vi har hørt de erklæringer, han er kommet med som præsidentkandidat, hvor han udtrykker et ønske om at genoprette relationerne mellem vore lande. Vi indser og forstår, at dette ikke bliver nogen nem proces, i betragtning af det niveau, som vore relationer, desværre, er sunket til i dag. Men, som jeg før har sagt, så er det ikke Ruslands skyld, at vore relationer med USA har nået dette punkt.

Rusland er rede til, og søger en tilbagevenden til, relationer i fuldt omfang med USA. Lad mig gentage, at vi ved, dette ikke bliver let, men vi er parat til at gå denne vej og tage skridt på vores side og gøre alt, vi kan, for at sætte russisk-amerikanske relationer tilbage på en vej for stabil udvikling.

Dette ville være til gavn for både det russiske og det amerikanske folk og ville have en positiv virkning på det generelle klima inden for internationale anliggender, i betragtning af det særlige ansvar, som Rusland og USA er fælles om, for at opretholde global stabilitet og sikkerhed.«

Et globalt chok til et dødt system

Leder fra LaRouchePAC, 9. november, 2016 – Donald Trumps slående valgsejr tirsdag kan kun korrekt forstås i sammenhæng med globale udviklinger, der alle reflekterer en stærk, folkelig afvisning af systemet med krig og åger, der har domineret det transatlantiske område i de seneste seksten år med Bush' og Obamas præsidentskaber. Denne revolte har en international karakter og reflekteredes i juni måned i år, da britiske vælgere afviste den Europæiske Union i Brexit-afstemningen. Vi ser refleksioner af denne revolte i Tyskland, hvor Merkel-regeringens anti-russiske politikker møder en mur af modstand, inklusive fra ledende tyske industrikredse, der ser handel og samarbejde med Rusland som et eksistentielt krav.

Dette mønster går længere end til betydningen af begivenhederne i USA alene, hvilket på ingen måde skal forsmå betydningen af de amerikanske vælgers revolte imod Wall Street/Washington-etablisseret. Et betydeligt antal amerikanske vælgere så Hillary Clinton som en fortsættelse af de seneste 16 års gamle, dårlige politikker, og de så hende desuden som en person, der ville få os ind i en krig med Rusland, som kunne betyde afslutningen af liv, som vi kender det, på denne planet.

Valget af Trump var et valg imod faren for krig, der i stigende grad kom til at være associeret med Hillary Clintons

anti-Putin tirader under hele kampagnen. Det var et valg for en overhaling af USA's økonomiske politik, der begynder med genindførelsen af en Glass/Steagall-bankopdeling, som Trump åbent tilsluttede sig under en vigtig kampagnetale i Charlotte, North Carolina, hvor han også advarede om, at Hillary Clinton ville starte Tredje Verdenskrig, hvis hun blev valgt.

Mandatet fra 8. november er givet til en fornyelse af traditionelle, amerikanske politikker og værdier, der begynder med en genoplivning af realøkonomien gennem anlægsinvesteringer i infrastruktur og genopbygning af industrien.

Lyndon og Helga LaRouche leverede et stærkt budskab i en dialog med medarbejdere den 9. nov., **der i uddrag blev udsendt på LPAC-TV som et specielt webcast efter valget.**

Hr. LaRouche krævede en »New Deal for Universet«, der omfatter en genoplivelse af USA's rumprogram, i partnerskab med nationer som Kina, der har fortsat menneskeheden udenjordiske forpligtelse, mens USA, under præsident Barack Obama, rent faktisk har lukket det engang storslåede amerikanske rumprogram ned. Både Lyndon og Helga LaRouche understregede, at tiden er inde til, at menneskeheden må se længere end til kun nationale interesser, og til menneskeheden interesser som helhed.

»Vi må række ud og se menneskeheden i et større lys ved at udvide menneskeheden magt ud i universet«,

erklærede hr. LaRouche.

Der er en global bevægelse, der går i retning af sådanne dybtgående ideer og udfordringer. Denne bevægelse reflekteres i Kinas lederskab inden for udforskning af rummet og i det voksende kinesisk-russisk-indiske samarbejde omkring udviklingen af det eurasiske område, gennem storslåede infrastrukturprojekter. Det er kun i sammenhæng med disse

globale, dybtgående forandringer, at den fulde betydning af tirsdagens valg kan blive korrekt forstået. Afvisningen af det gamle, døende system, der er vældet ud af de amerikanske vælgere, er et begyndelsespunkt, men ingen garanti. Det vil kræve arbejde, men vejen er afstukket.

Foto: Den valgte præsident Donald Trump under sin første optræden til et offentligt borgermøde, 19. august, 2015, i Pinkerton Academy i Derry, NH. (Photo: Michael Vadon CC-SA).

**OBS! I dag kl. 19 dansk tid:
Special live-webcast om
valget i USA,
med Lyndon LaRouche og Helga
Zepp-LaRouche; Video her.**

Speciel live-webcast om valget i USA med Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche i dag, den 9. november 2016 kl. 19 dansk tid.

Hør LaRouches vurdering af valgresultaterne, hvad de betyder for USA og for verden, og hvad LaRouches internationale kampagne skal gøre i løbet af den kommende uge.

I historisk Skt. Petersborg- møde kortlægger de russiske og kinesiske premierministre en »win-win«-vision for fremtiden

7. nov., 2016 – Under et møde i dag i Skt. Petersborg til det 21. ordinære møde mellem russiske og kinesiske regeringsledere, fremlagde den kinesiske premierminister Li Keqiang og den russiske premierminister Dmitry Medvedev en vision for »win-win«-samarbejde omkring styrkelse af deres strategiske partnerskab, gennem en utrolig række bilaterale samarbejdsaftaler.

Efter indbyrdes, private drøftelser fik de to ledere tilslutning af regeringsministre og -viceministre, så vel som af administrerende direktører for betydningsfulde, russiske selskaber, der underskrev aftaler med kinesiske regeringsfolk. Energi (inklusive atomkraft), handel og investering, videnskab og teknologi, kultur, infrastrukturbyggeri og samarbejdsaftaler omkring sikkerhed/antiterror blev underskrevet.

»Vi har drøftet praktisk talt alle hovedspørgsmål inden for økonomi, investering og socialt samarbejde mellem vore lande«, sagde Medvedev i pressekonferencen, der fulgte efter det bilaterale møde. »Rusland og Kina er forbundet gennem strategisk partnerskab og samarbejde. Vi er virkelig venner. Vi deler et fælles synspunkt på mange globale spørgsmål«, arbejder sammen i mange multilaterale organisationer – FN, G20, BRIKS og Shanghai Samarbejdsorganisationen (SCO), »og vi

implementerer store projekter, inklusive at bringe den Eurasiske Økonomiske Union og det Nye Økonomiske Silkevejsbælte ind på linje med hinanden.«

De ordinære møder, der afholdes mellem de to regeringsledere, sagde Medvedev, »er virkelig helt originale, på den måde, at *vi ikke har sådanne mekanismer på plads med noget andet land.* De opfylder den meget vigtige funktion at give konkret substans til vore relationer, og tilbyder os muligheden for at drøfte lovende projekter som en del af vores omfattende partnerskab og strategiske samarbejde.«

I et interview med TASS, udgivet 6. nov., lå Li Keqiangs udtalelser på linje med Medvedevs, hvor han understregede, at Kinas og Ruslands samarbejde i organisationer som APEC (Økonomisk samarbejde mellem asiatiske lande og Stillehavslande), BRIKS og G-20, »er af stor betydning for promoveringen af den globale økonomis vedvarende, økonomiske genrejsning, forbedring af den globale, økonomiske styrelse og opbygning af en innovationsbaseret, dynamisk, gensidigt afhængig og inkluderende, global økonomi«. Som medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, tilføjede han, gør de begge en betydelig indsats for at sikre, at formålene og principperne i FN's charter og »grundlæggende regler for internationale relationer« respekteres, »for at finde politiske løsninger til de presserende internationale og regionale problemer, og for at fremme en mere fair og afbalanceret verdensorden«.

Som tegn på dybden af deres samarbejde, annoncerede den russiske premierminister, at han og Li aftalte at oprette en femte, inter-guvernemantal kommission, der vil tage sig af samarbejde mellem Ruslands Fjernøsten og Kinas nordøstlige regioner. I sine bemærkninger til TASS havde Li understreget betydningen af at gå videre end til regeringsniveauet og udvide samarbejdet til interregionalt niveau. Etableringen af denne nye kommission, sagde Medvedev, »er bevis på rækkevidden af vores praktiske samarbejde. Den globale, økonomiske situation er langt fra at være ligefrem i dag, og dette har

også påvirket vores bilaterale balance. Vi har forberedt en stor pakke af dokumenter, der reflekterer den nuværende tilstand i vores partnerskab og signalerer nye stadier i udviklingen af båndene mellem vore lande inden for handel, økonomi, samfundsmæssige og humanitære spørgsmål».

Li bekræftede, at samarbejde inden for handel og økonomi mellem de to lande vil blive »omfattende udviklet. Det er nødvendigt at træffe forholdsregler for at genoprette og udvide bilateral handel, og samtidig opmuntre gensidige investeringer og samarbejde om produktion«. Kina, sagde han, byder velkommen investeringer fra »stærke virksomheder fra Rusland ... Det er vigtigt at etablere betydningsfulde strategiske projekters ledende rolle«, og samtidig støtte de små og mellemstore virksomheders deltagelse.

Foto: Den kinesiske premierminister Li Keqiang og den russiske premierminister Dmitry Medvedev møder pressen i fællesskab i Skt. Petersborg, Rusland, den 7. nov., 2016.

Fokus på Wall Streets forbrydelser vil fortsætte efter valget

8. nov., 2016 – Wells Fargos og andre af de største Wall Street- og London-bankers store forbrydelser vil fortsat være i Kongressens fokus i det umiddelbare kølvand på valget og vil fortsat stille spørgsmålet om at genindføre Glass-Steagall.

En gruppe Demokrater i Senatets Bankkomite – Elizabeth Warren, Jeff Merkley og Sherrod Brown – har initieret en strøm af breve til lederen af Securities and Exchange Commission (SEC),

Mary Jo White, og andre finanstillidsfolk, hvor de redegør for mistanke om Wells Fargos kriminelle aktiviteter. Som følge heraf har SEC, der har været sen til at handle, indledt en undersøgelse af Wells Fargos børshandlerafdeling, efter at whistleblowers har fortalt Senatskomiteen, at falske børsmægler-kundekonti blev oprettet dér, så vel som også i afdelingerne for kommercielle bankaktiviteter. Wells Fargo har netop betalt yderligere en bøde på \$50 mio. til Consumer Financial Protection Board for at kræve for store afgifter fra husejere, hvis ejendom banken har inddraget pga. forfald i betalingerne, for nye vurderinger af de hjem, de har mistet! Senatorer er blevet informeret om, at Wells Fargo udstødte de tusinder af ansatte, som de fyrede, og skadede deres evne til at arbejde, alt imens de gav de højplacerede supervisere, der pressede de ansatte til at begå bedrageri, en rig belønning.

Wells Fargos korrupsion lugter nu så meget, at skaden på deres »omdømme« kan true selve banken i den kommende periode. Demokraterne i Senatets bankkommission synes helt klart at forberede vejen til nye, endnu mere skadende høringer om Wells Fargo.

Wall Street Journal fra i dag rapporterede, at SEC havde lanceret endnu en undersøgelse af bedrageri – i dette tilfælde bedrageri med derivater – imod JPMorgan Chase, Deutsche Bank, Citigroup og Bank of New York Mellon. Denne type derivater har det besynderlige navn American Depository Receipts (ADR); det er derivat-papirer, eller væddemål, der er udstedt til amerikanskbaserede investeringsfonde af banker, baseret på europæiskregistrerede aktier, som bankerne har købt. Disse banker udstedte imidlertid derivat-værdipapirerne uden at eje aktierne, og overtrådte herved direkte deres derivatkontrakter.

JPMorgan Chases forbrydelser, lige fra at sponsorere Bernie Madoffs Ponzi-svindl og fremefter, er eneste emne for en hel bog, der netop er udgivet – det er af gode grunde en stor bog – med titlen *JPMadoff ... Bankens seneste bøde til SEC, \$267*

mio. for at bedrage kunderne mht. priserne for finansielle produkter, blev idømt så sent som for tre måneder siden.

Desuden er der fortsat kongresmedlem Maxine Waters erklærede hensigt om at lovgive om at bryde Wells Fargo op, »og hvis det også bryder andre banker op, så må det være sådan«.

Og nu til den virkelige kamp – imod Wall Street

Leder fra LaRouchePAC, 8. november, 2016 – Med begyndelse i sin **Internet-udsendelse efter valget, kl. 1:00 EST onsdag**, mener LaRouchePAC, at amerikanerne nu kan genoptage den kamp, der virkelig har betydning for deres fremtid og nationens overlevelse.

De kan fortsætte, hvor de slap, med at rette op på kampen mod terrorisme, hvor de tvang den saudisk/britiske rolle ud i det åbne denne sommer og besejrede præsident Obamas forsøg på at nedlægge veto mod »Loven for juridisk retfærdighed mod sponsorer af terrorisme« (JASTA). Der er nu en mulighed for at vinde juridisk retfærdighed mod Wall Street, begyndende med en ny Glass/Steagall-lov.

Både Donald Trump, der har lovet at genindføre Glass-Steagall, og Hillary Clinton, der er imod en sådan genindførelse på vegne af Wall Street, vidste, at dette er et spørgsmål om en umiddelbart afgørende handling for amerikanerne. Den tidligere chef for Commodity Futures Trading Commission[1], Bart

Chilton, blev i et Bloomberg-interview på valgdagen spurgt, om der var nogen af Trumps politikker, der kunne være stærke nok til at blive vedtaget af Kongressen under et Hvide Hus med Clinton. Chilton svarede, »Dette er overraskende – men Donald Trump var ikke særlig klar om ret meget i sit program, men der var én ting, han udtalte sig klart om: at bringe Glass/Steagall-loven tilbage.«

Det repræsenterer økonomisk retfærdighed, som et stort antal amerikanere ønsker og nu virkelig kan kæmpe for.

Onsdagens Internet-udsendelse på <https://larouchepac.com> vil gøre det klart, hvad en succes i denne kamp kan føre til. Vi må have udstedelse af statskredit til produktiv beskæftigelse og produktivitet, ved at iværksætte højteknologiske infrastrukturprojekter. Dette behøver igen en »videnskabelig drivkraft« for en økonomisk genrejsning, med opnåelse af fusionskraft og udforskning af rummet som videnskabens fremskudte grænser. Det betyder et samarbejde med de asiatiske magter omkring den »Nye Silkevejs« projekter, både på Jorden og i rummet.

Amerikanerne er enige om dette: om beskæftigelse, der er produktiv og må give bedre løn; om en ny, national infrastruktur; om at afslutte 15 års uophørlige, katastrofale krige under Bush og Obama.

Vi står over for de næste to måneder, hvor vi stadig har en Wall Street-marionet i Det Hvide Hus; og måske vælges endnu en sådan til hans efterfølger. At Barack Obama fuldstændig har svigtet det amerikanske folk og efterladt dem økonomisk ødelagt og døende, siden krakket i 2008, blev ligefremt indrømmet af Bill Clinton selv under en privat fundraiser-begivenhed for et år siden, i skadende bemærkninger, der sluttelig, men først på valgdagen, blev offentliggjort.

Og Hillary Clinton »er ikke Bill«; efter i fire år at have tjent som Obamas »marionet for marionetten«, er hun blevet en

rig kvinde ved at få betalt enorme summer for at tale ved 50 hemmelige strategimøder for Wall Streets og City of Londons topbankierer. Hun tilhører Wall Street; de har ærligt og redeligt købt hende. Det amerikanske folk kan ikke se hen til hende for noget som helst. Kun krig: Obamas politik, i en eskaleret form, med krige og provokationer imod Rusland og Kina.

Uanset, hvem, der har »vundet« præsidentvalget, så har millioner af amerikanere forstået, at nationens fremskridt nu afhænger af *deres egne* handlinger; og at de er rede, og forhåbningsfulde nok, til at handle.

Foto: Statuen af George Washington ser ud over New Yorks Børs fra Federal Hall (USA's første parlamentsbygning). [photo Gryffindor/wikimedia]

[1] uafhængigt regeringsorgan, der regulerer handel med futures og optioner på råvaremarkedet

Ruslands premierminister Medvedev: Amerikansk-russiske relationer værre end nogensinde; ikke vores ønske

6. nov., 2016 – Den russiske premierminister Dmitry Medvedev sagde i går til Israels Kanal 2-station, at de amerikansk-russiske relationer stort set er de værste nogensinde, langt værre, end han forventede, de ville være, da Obama først blev

præsident. »I kølvandet på udviklingerne i Ukraine, og som følge af bestræbelser fra den amerikanske præsident (Barack) Obamas administrations side, er disse relationer desværre sunket til det laveste niveau nogensinde, de har simpelt hen nået bunden«, sagde han, iflg. TASS. Han understregede, at de forværrende relationer med USA »hverken er vores skyld eller vores ønske«. »Vi ønsker, at disse relationer skal være normale«, sagde han.

Medvedev advarede også om den fare, der består i, at tusinder af russere, der har tilsluttet sig jihadisternes rækker i Syrien, sluttelig vil vende hjem. »Disse mennesker kommer hjem fra sådanne ture som perfekte zombier. De kommer tilbage som erfarne dræbere, terrorister«, sagde han. »Vi er totalt imod ideen om, at, efter at have kæmpet i Syrien, så vil de udløse noget tilsvarende her. Det er derfor, vores opgave består i at få dem til at blive der«, sagde han og påpegede, at tusinder af nationale russere og russiske borgere fra andre tidligere Sovjetrepublikker kæmper i terrorgruppen Islamisk Stats rækker og i andre radikale grupper.

Medvedev udtrykte også det synspunkt, at en ny politisk struktur bør fremkomme i Syrien efter krigen. »Vi ved ikke, om Bashar al-Assad eller nogen andre vil have en plads i den, eftersom det ikke er vores anliggende. Lad syrerne bestemme«, sagde han. Samtidig sagde den russiske premierminister, at Syrien må gennemføre et magtskifte på legal vis. »Der bør finde en national forsoning sted«, sagde han. »Diverse krigsførende sider må sætte sig ved det samme bord, undtagen deciderede terrorister, eftersom det er meningsløst at tale med dem. De må nedkæmpes.«

<https://www.rt.com/news/365485-russia-syria-national-security/>

Foto: Den russiske premierminister Dmitry Medvedev giver et interview fra sit hjem uden for Moskva til det israelske Kanal 2 Nyhedsprogram.

Kina vil oprette en Central- og Østeuropæisk Fond på €10 mia.

6. nov., 2016 – I kølvandet på sit møde med 16 central- og østeuropæiske (CEE) ledere i Riga, Letland, den 5. nov., annoncerede den kinesiske premierminister Li Keqiang, at »Kina vil oprette en investeringsfond på €10 mia., der skal administreres af Kinas Kommercielle Bank og skal finansiere projekter inden for sektorerne infrastruktur, hightech-varefremstilling og forbrugsgoder i Central- og Østeuropa«, rapporterer *BRICS Post* i dag. Fondens mål er at rejse €50 mia. til finansiering af projekter inden for ovennævnte sektorer, iflg. banken.

I sin rapport om begivenheden skrev Reuters: »Fonden vil blive støttet af regeringen, men vil operere under almindelige forretningsbetingelser og ledes af markedet. Central- og Østeuropa er en del af Kinas moderne Silkevej ... Kinas vicehandelsminister Gao Yan sagde sidste år, at kinesiske selskaber allerede har investeret mere en \$5 mia. i CEE-lande.«

BRICS Post rapporterede også, at Li sagde, han støttede væksten af et investeringsvenligt miljø mellem Kina og CEE-landene. Til dette formål sagde den kinesiske premierminister, at »Kina var klar til at påbegynde konstruktionen af industri- og teknologiparker i samarbejde med CEE-nationer.« Li har sagt, at hans land anser Letland, der var vært for topmødet, for at være en vigtig transitstation for handel mellem Kina og

EU.

Foto: Kinas premierminister Li Keqiang deltager i regeringsledermøde mellem central- og østeuropæiske lande og Kina i Riga, Letland, 5. nov., 2016.

Geopolitik i Washingtons interesse – eller politik for menneskehedens fælles mål?

Af Helga Zepp-LaRouche

5. november, 2016 – Ganske uanset, hvem, der vinder valget i USA, så må hvert eneste land i verden derefter revurdere sin egen, strategiske situation og sine egne, eksistentielle interesser, og give sin politik en ny retning. Ifald den høgeagtige Hillary Clinton vinder, bliver Tysklands udenrigspolitik umiddelbart stillet over for den udfordring, ikke at lade sig trække ind i en direkte militær konfrontation mellem USA og Rusland, som truer med at opstå ud fra Clintons erklærede Syrien-politik. Hvis Donald Trump vinder, vil terningerne atter blive kastet på ny.

Download (PDF, Unknown)

Foto: Den kinesiske premierminister Li Keqiang og hans lettiske modpart Maris Kucinskis overværer underskrivelsen af dokumenter om bilateralt samarbejde inden for handel, transport og kultur efter deres forhandlinger i Riga, Letland,

4. nov., 2016.

Lyndon LaRouche: »Hillary er fjenden; hun er fjende af det amerikanske folk«

Leder fra LaRouchePAC, 7. november, 2016 – Med blot få timer tilbage før præsidentvalget i USA, har *Time Magazine* med forsiden på sin aktuelle udgave indfanget stemningen i landet omkring valgprocessen: Den viser Hillary og Trump, der holder et skilt med ordene, »Enden er nær«.

14. november, 2016, forsiden af *Time Magazine*.

Men tingene står ikke lige i dette valg. Næsten alle forsøger at finde ud af, hvem af de to, der er det mindste onde, og med pressen, der konstant kværner om den »totalt splittede nation«. Men, Lyndon LaRouche har i løbet af de seneste uger gjort det klart, at nationen i realiteten ikke er splittet – der er næsten enstemmighed mht. hadet til Wall Street; med kravet om Glass-Steagall for at knuse de for-store-til-at-lade-gå-ned spekulative monstrøsiteter på Wall Street; med had til de evindelige krige, vi har udkæmpet under Bush og Obama; med had til den åbenlyse planlægning af en atomar konfrontation med Rusland og Kina; med had pga. disintegrationen af USA's produktive økonomi og nationens infrastruktur; med had pga. narkoepidemien, der har flået familier i stykker og ødelagt millioner af amerikaneres liv, med en Obama, der prædiker legalisering af narkotiske stoffer; og, frem for alt, had til Obama. Det, der mangler, er en

positiv vision af, hvad Amerika kan være, for sig selv, og for verden.

Det er dette svælg i folks vision, som det program, LaRouche har præsenteret, hans Fire Love, er skabt for at udfylde, for at genoprette optimisme i en demoraliseret nation. Og der er tegn i hele nationen på, at dette koncept er ved at vække det amerikanske folk til denne store opgave, på et stort tidspunkt i historien. Flertallet af det amerikanske folk ønsker Glass-Steagall; industrilederne ønsker adgang til kredit, for at producere og skabe jobs; nationens videnskabelige ledere er rede til at genoprette amerikansk lederskab i rummet, i udvikling af fusionskraft, og til at oplære en ny generation af videnskabsfolk. Dette er den inspiration, som nationen har brug for, for at hæve sig op over det degenererede, politiske lederskab og den degenererede kultur, der er kommet over landet, og til at genindføre politikker i Hamiltons tradition, og som skabte denne storslåede nation. Vi kan, og må, genoprette denne rolle i dag. Med i sandhed store ledere, der nu leder Rusland og Kina, som allerede er i færd med at opbygge resten af verden gennem win-win-samarbejde inden for videnskab og udvikling, må USA simpelt hen tilslutte sig dette nye paradigme og fremme det, snarere end at true med at sprænge det i luften.

Enhver bestræbelse på at opnå dette revolutionære skift i Amerika må begynde med at bekæmpe Barack Obama og hans klon (eller noget, der er værre), Hillary Clinton. Netop i dag har NATO-chef Jens Stoltenberg annonceret, at 300.000 tropper i Europa skal placeres på »alarmberedskab« for at forberede til krig med Rusland, samtidig med, at Hillary fortsætter med at skringe op om, at Rusland og KGB truer den vestlige verden, og at de er skyld i hendes potentielle tab i præsidentkapløbet. Selv den Grønne præsidentkandidat, Jill Stein, der er modstander af Trump i stort set alle spørgsmål, er enig med ham i, at Hillarys annoncerede planer om flyveforbudszoner i Syrien, »er det samme som en krigserklæring mod Rusland« og

advarede borgere om, at, »i dette valg afgør vi ikke alene, hvilken slags verden, vi skal have, men også, om vi vil have en verden eller ej, i fremtiden«. Dette er selvfølgelig den samme advarsel, som Lyndon LaRouche har fremført, siden Londons og Wall Streets systemiske og eskalerende overtagelse af regeringspolitikken, i kølvandet på mordet på John Kennedy.

Der bliver ingen pause, ingen »hvedebrødsdage« for hvem så siden bliver valgt denne tirsdag. I dag understregede LaRouche, at »vi har kurs mod en stor krise – en *meget* stor krise«. Befolkningen er i oprør over nationens kollaps og vil kræve reelle løsninger omgående. En afslutning af Obamas kriminelle krigsførelse, en indførelse af Glass-Steagall, kan ikke vente på en ny regering i januar. Befolkningen er klar til at handle, og må handle, omgående.

Foto: Præsident Barack Obama og udenrigsminister Hillary Clinton ved ambassadør Chris Stevens' bisættelse, 14. september, 2012.